

זמני השבת

ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע

כניסת השבת	7:11	7:26	7:19	7:27
צאת השבת	8:29	8:32	8:33	8:30

ממתק לשבת

● העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

נטילת ידים שחרית (ב)

שלוש סבות לנטילת ידים שחרית:

האחת - ידים עסקניות הן, במהלך הלילה בזמן השנה אין האדם שולט במעשיו, ועלול לנגע במקומות מצנעים בגופו. לכן, ראוי שבטרם יתפלל ויזכיר שם-שמים, יטל את ידיו.

השנייה - השנה היא אחד מששים במיתה. באותן שעות של שנה, האדם הוא כמו חסר חיים. לכן על האדם לטל את ידיו כשהוא נעור לחיים חדשים. נטילת הידים מטהרת אותן מרוח הטמאה השורה על גוף חסר חיים.

השלישית - הכהנים בבית-המקדש לא היו מתחילים בעבודתם בטרם נטלו את ידיהם. אדם הנעור בבקר הוא כמו בריה חדשה המתחצבת לעבודתה בשרות בורא העולם - מיד בקומו פונה הוא לעבודת הבורא, לתפלת שחרית, עטוף בטלית, והנחת תפלין - לכן ראשית לכל עליו לטל את ידיו.

"מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו", שואל דוד המלך במזמור כ"ד בתהלים, ומשיב מיד: "נקי כפיים ובר לבב".

נטילת ידים שחרית, היא פאמור בשעת הקימה מן השנה. חכמים תקנו 'נטילת ידים לסעודה', ועל כך בהלכה הבאה בעזרת ה'.

(מקורות: כי הם חיינו פ"א. צא ולמד פ"א. הנחת יסוד ע' 77)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

יום שכולו שבת

האדמו"ר בעל דברי חיים מצנז אמר פעם: "אם הייתי יכול למצא עוד תשעה ידדים נאמנים, יחד היינו הולכים לשוח בשדה, להפציר בתפלות ובתחנונים ולא נשוב אל בתינו עד שה' יושיע את ישראל בגאולת עולמים".

במנהרת הזמן

מפרות הארץ

הפעם היה זה דני שהבחין הראשון. "תראי אילו פרות גדולים", הצביע בהתפעלות על רמון ותאנה ענקיים. נח אשכול ענבים אדיר, ממנו זרם שפע של יין.

"נראה שאלו פרותיה של ארץ-ישראל", נחשה דיני, "אולי המרגלים שנשלחו לבדק את הארץ הביאו אותם".

"סליחה", פנתה דיני לאחת הנשים, "למה כלם פה בוכים? תראו אילו פרות יפים!".

האשה נגבה את עיניה במטפחת והשיבה בקול שבור: "כאן במדבר, אנו נהנים מלחם משמים ויכולים להתעסק בתורת ה' ובקדושה ללא הפרעה. אם נכנס לארץ, נצטרך להתעסק בגדול פרות ולעבד למחיתנו. ומתי נספיק ללמד תורה?".

"עכשו אני מבין למה כלם עצובים", לחש דיני, "אז אולי באמת עדיף להשאר במדבר?".

מאישם נשמע קולו של כלב, מרגיע ומסביר לעם: "יהודים יקרים! זכרו נא שה' צוה להכניס לארץ, והוא רוצה שנתעסק בעולם הגשמי וקד נקים את המצוות - תרומות ומעשרות, מסחר בישר ועוד. הבה ונשמע לדבר ה' ונזכה להכניס לארץ הטובה".

דני ודיני פנו ללכת לכיוון הארץ, כשהם מבחינים בעצב, בעם שנשאר מאחור וממשיך לבכות.

נא לשמור על קדושת העלון

באדיבות שבועון "תורתך שעשועי" בהוצאת צעירי אגודת חב"ד - המרכז (ע"ר) • כתיבה: מגדי הרשקוביץ אור: יעקב ירחי

עונג שבת עם איצי ופיצי

בדרך אל הארץ

ככל שגדלה מדת ההערכה לרמב"ם ולחכמתו, כך גם גברו הרדיפות והקנאה אליו. בכל הזדמנות נסו שרי המלך להוציא דבה על רבי משה, אך בכל פעם שלח הקדוש-ברוך הוא את מלאכו ושמר שלא יאנה לצדיק כל רע. לאחר שהרדיפות במרוקו גברו, החליט הרמב"ם לעזב את המקום. בהזדמנות הראשונה שנקרתה בפניו, הוא שם את פעמיו אל ארץ-הקדש. במוצאי שבת ד'תתקנ"ה הרימה האניה עגן כשבין הנוסעים, נמצאים גם הרמב"ם ובני משפחתו.

מזג האויר נראה מבטיח. הפוכבים האירו את שמי הלילה, ורב החובל הודיע בשמחה כי צפויה נסיעה טובה, ללא תקלות. אולם, כעבר ששה ימים, השתנה מזג האויר. רוחות עזות החלו לנשב, וסערה קרבה לאזור. הגלים הגבוהים שחקו באניה וטלטלוה מעלה ומטה, כקלפת אגוז.

הנוסעים הבינו כי האניה לא תוכל להחזיק מעמד בסערה הקשה, והם חששו כי ימצאו את מותם בלב ים. אך הרמב"ם לא אבד את תקותו, והוא נשא תפלה מעמק הלב: "רבונו של עולם, אנא ממה הגן על נוסעי הספינה וזכנו להגיע בשלום אל ארץ-הקדש".

הרמב"ם הוסיף ונדר: "באם נזכה לצאת מהסערה בשלום, נודר אני לקבץ את יום ההפלגה ואת יום הסערה לימי צום עבוירי ועבור בני משפחתי, בהם נתחזק בתורה ובמצוות".

ואכן, תפלת הצדיק נשמעה במרומים, ובקשתו התקבלה. כעבר זמן קצר שככה הסערה, והספינה המשיכה במסעה כרגיל. לאחר חדש ימים, הגיעה הספינה לנמל עכו, והנוסעים הנרגשים זכו לדרך על אדמת ארץ-הקדש.

בשעת שמחתו, הוסיף הרמב"ם והבטיח: "יום זה, בו זכינו להגיע לארץ-ישראל, יקבע ליום משתה ושמחה, לי ולבני משפחתי עד סוף כל הדורות". קבלת פנים חמה צפתה לרמב"ם בארץ, והיהודים המעטים שהתגוררו אז בעכו הגיעו לקבלו. לאחר חמשה חודשים בהם שהה הרמב"ם בעכו, נסע לירושלים, ולאחר כן כדי להשתטח במקומות הקדושים.

אולם, השהות בארץ-הקדש לא נמשכה זמן רב. שוב נאלץ הרמב"ם לטל את מקל הנודדים, והוא עבר למצרים, דבר שגורם לו צער רב. לאחר פטירתו העלו את ארונו של הרמב"ם לארץ-ישראל, והוא נקבר בעיר-הקדש טבריה.

סוכריה לשבת

אשכול הענבים שסחבו המרגלים שקל 960 סאה = מעל 7,000 קילו (7 טון). כדי לשאת את האשכול נדרשו שמונה מרגלים. שני מרגלים נוספים סחבו תאנה ורמון, ויהושע וכלב לא נשאו מפרות הארץ.

רבי עקיבא

זמן: נולד בשנת ג'תש"ס (בזמן בית שני) ונפטר בגיל 120, בשנת ג'תת"פ (אחרי החרבן).

מקום: ארץ-ישראל. עמד בראש הסנהדרין ביבנה, והקים ישיבה בבני-ברק.

אודותיו: מגדולי התנאים. בן למשפחת גרים, היה רועה-צאן אצל כלבא-שבוע, ולאחר שנשא לרחל הלך ללמד תורה בגיל 40. העמיד עשרים וארבעה אלף תלמידים, שכלם מתו בתקופת 'ספירת העמר'. לאחר מכן העמיד חמשה תלמידים, ביניהם רשב"י.

ספור: בתחלה למד רבי עקיבא תורה מתוך עני ומחסור. כאשר קנה רבי עקיבא לאשתו רחל תכשיט מזהב שעליו צורת ירושלים, אמרו התלמידים: "קנית לאשתך תכשיט כה יקר, אך לנו אין כסף לקנות כך לנשותינו?". אמר להם רבי עקיבא: "היא הצטערה הרבה כדי שאזכה ללמד תורה, ולכן מגיע לה".

משתעשים

בפרשה אנו קוראים על ארץ ישראל. כל הגדרה רומזת על עיר בארץ, נסו לזהות לפחות 5.

- 1 ידיד + ון
- 2 עיר בעלת 70 שמות
- 3 משם שואבים מים + 7
- 4 כתף
- 5 להבה + קרוב משפחה
- 6 מעון-ה'
- 7 מילת שאלה + שמחה
- 8 90 + לחם

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי: • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגליון 267: האות מ'. הזוכה: נעמה ואור זוהר, נתניה.

הכינו למעמד סיום והכנסת ספר התורה החמישי כ' מנחם-אב ה'תשע"ב בכותל המערבי

ילדים מכל העולם מתאחדים יחד בכתובת ספר תורה שנכתב בירושלים העתיקה

לכל ילד/ה אות אחת בלבד!

יש לי אות בספר התורה המיוחד של ילדי ישראל